

Carles Chiner: «'Cos mortal' és un producte d'artesania casolana»

El cantant de Picassent presenta el segon disc postGener

Carles Chiner | Arxiu

Pocs mesos després de l'edició d'*Amateur* (27 Ladrinos), qui va ser veu i ànima de **Gener**, **Carles Chiner**, té nou disc. Després de dos avançaments a través de YouTube, finalment el disc surt sencer aquest dijous a totes les xarxes d'*streaming*. Es diu *Cos mortal* (27 Ladrinos), títol d'un poema de Vicent Andrés Estellés que el mateix **Chiner** ja havia utilitzat per a una pel·lícula que va dirigir l'any 2008. Com va passar amb el seu disc anterior, aquesta vegada tampoc tindrem l'ocasió de viure cap concert en què presenti el nou àlbum.

Fa molt poc temps que vas publicar 'Amateur'. Ara presentes un nou disc amb un mètode diferent, si no antagònic. Per què aquest canvi? Són ganes d'experimentar?

Amb *Amateur* va ser la primera volta que em vaig proposar fer un disc fora del circuit habitual de les plataformes, de l'*streaming* i de les xarxes socials. No ho vaig fer per reivindicar el format físic, que també, sinó perquè acabàvem de finalitzar **Gener** i era un període de molta saturació. No tenia pensat fer cap campanya, volia fer una immediata i volia viure-ho d'una manera assossegada sense estar pendent dels factors externs que impliquen tindre les cançons en xarxes. Per a *Cos mortal* volia fer una cosa similar, però la producció de vinil està molt saturada i es demora tot molt. Com que tampoc no tinc previst fer CD perquè no estic tocant les cançons en directe, esta volta he decidit presentar el disc per les plataformes i de moment no tindrà cap format físic.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=4QgSAkWchys>

Explica'ns una mica el fil argumental de 'Cos mortal'.

És un disc de deu cançons, en la mateixa línia dels meus treballs anteriors, tant *Amateur* com els que vaig fer amb **Gener**. És una línia prou eclèctica, on la proposta sempre ha estat anar guanyant territoris musicals. En este cas, s'han filtrat coses de la música brasilera, del soul, de la cançó mediterrània i del pop. El fil argumental és el pas del temps i l'experiència viscuda. Em preocupa com cada volta estem desapegant-nos de l'estímul físic, que és el que deixa empremtes reals, i estem a mercè d'estímul virtuals, de converses per xarxes? El títol del disc és un poema d'Estellés i també és un homenatge a viure la ciutat de primera mà. També és un homenatge a un suïcida que es va llançar des del Micalet. Era una de les primeres voltes que quedàvem amb la meua parella i va caure davant nostre. Va ser molt colpidor. El faig sortir al disc i l'anomeno àngel negre.

Les cançons formen part de la pel·lícula del mateix títol que vas fer el 2008?

Efectivament, el 2008 vaig dirigir una pel·lícula que es deia *Cos mortal*, però no té res a veure amb el disc que estic presentant ara. Totes les cançons són noves, compostes després d'*Amateur*. Quan vam fer l'entrevista d'*Amateur*, ja tenia bona part de les cançons fetes perquè soc prou prolífic i sempre vaig per davant del que ensenye. Ara mateix tinc diverses carpetes en marxa i alguna cançó per a un nou disc. Pense que potser llavors ja m'abellirà fer alguna presentació en directe. M'agradaria recuperar l'enamorament de les cançons d'una manera pòstuma i això només t'ho dona el directe.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=YQBVyPPC0Zk>

En aquest disc t'has encarregat de tocar tots els instruments, produir-lo, fer-ne i cantar les lletres... T'agrada més treballar en solitari?

A *Amateur* vaig tindre diverses col·laboracions, però en este cas m'ho he fet tot jo sol. M'abellia no dependre de res més que de mi mateix. Fins i tot, per fi he pogut enregistrar les bateries a ma casa, que fins ara no tenia el material suficient per fer-ho. Ho he fet tot jo: la composició, arranjaments i tots els instruments: bateria, baix, guitarra, teclats, piano? És un producte d'artesanía casolana i de perdre hores de nit. Com que treballo des de casa component música per a altres, tracte d'oxigenar-me amb les meues cançons. És un disc compost de manera lliure, tranquil·la i sense cap pressió.